

[Wittrup.]

har at ty til i kritiske Tider. Det er lykkeligt, at vi har en saadan Reserve at ty til under Forhold som dem, vi har gennemlevet i de senere Aar, men derfor er det ogsaa ønskeligt at bevare saa meget som muligt af denne Reserve for de kommende Tider.

De betydelige Arealer, der anvendes til denne Brændselsproduktion, efterlades imidlertid som Regel i en daarlig Tilstand, ved Tørveproduktionen som Bunker af Affald omfyldt af Vand. Disse Arealer kan som oftest ved Afvanding, Planering og anden hensigtsmæssig Behandling ændres til yderige Landbrugsomraader. Om dette kan betale sig for den nuværende Ejer, kan diskuteres, men at det er bedre i arbejdsløse Perioder at forøge Landets ydende Areal, end det er at gaa uvirksom og se paa trøstesløse og unyttige Mosehuller, er givet, og her kan en Udnyttelse af Grundforbedringslovgivningen vel i det væsentlige klare Sagen.

Noget anderledes stiller det sig med de Arealer, hvor der er brudt Brunkul; her er det jo Sanddynger, der er fremherskende, bogstavelig talt hele Klitlandskaber, der under de voldsomme Vestenstorme, særlig paa Jyllands Vestkyst, kan komme i Bevægelse og skabe en meget generende Sandflugt, der ikke alene omfatter de paagældende Arealer, som i overskuelig Fremtid gøres til rene Sandørkener, men som ogsaa forvandler de Øst for beliggende Arealer af brugelig Agerjord til en gold Sandørken, hvad hverken de paagældende Jordbrugere eller Samfundet kan være tjent med. De nævnte Arealer burde sikkert snarest reguleres og beplantes med Bjergfyrrer eller anden egnet Bevoksning, saa at Sandflugten kunde undgaas og Arealerne igen nyttiggøres. Det vilde være en Katastrofe, om betydelige Arealer blev ødelagt som Følge af, at man forsømte at binde dette Sand, der kan være farligt for ret store Arealer.

Jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold og haaber, at det maa blive taget under velvillig Overvejelse, hvad der vil være at gøre for at hindre denne Sandflugt.

Det foreliggende Lovforslag kan jeg i øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Fuglsang: Mit Parti er enig i, at Forholdene betinger, at der i 1946 produceres mere indenlandsk Brændsel, end det var normalt i Førkrigsaaarene. Selv om Tilførslerne af udenlandsk Brændsel efter-

haanden forbedres, maa det være rigtigt at sikre sig saa meget indenlandsk Brændsel, som vore gode Tørvemoser og Brunkulslejer kan yde. Men Lovforslaget omhandler jo ogsaa — som den højtærede Minister omtalte — Pligthugst i Landets Skove og Plantager, og i den Forbindelse vil jeg gerne have Lov at gøre opmærksom paa, at den tyske Værnemagt langs hele Vestkysten har været meget haard ved Beplantningen, ja, enkelte Plantager er blevet fuldstændig ryddet, og dér, hvor man har været saa haard ved Plantagerne, vilde jeg meget gerne, om den højtærede Minister kunde lempe lidt paa Plantagehugsten. Hvis det kunde lade sig gøre administrativt, vilde jeg mene, det var det simpleste.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Krarup: Selv om Brændselstilførslerne fra Udlandet er noget rigeligere nu end i den værste Krigstid, er der al Grund til at søge fremskaffet en Del indenlandsk Brændsel, og herved tænkes især paa Tørv og Tørvabriketter og Formbrændsel fremstillet af Tørv. Jeg forstaar nu paa den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at der har været ført grundige — og man maa forudsætte fornuftige og rimelige — Forhandlinger om de ønskede Mængder af indenlandsk Brændsel og om de Priser, dette kan fremstilles for, og jeg har egentlig kun to Bemærkninger at gøre herom.

Det forekommer mig, at Forskellen mellem Priserne paa Formbrændsel og Tørv er for stor, naar man betænker den saa meget større Risiko, der er forbundet med Produktionen af Tørv i Sammenligning med Produktionen af Formbrændsel.

Dernæst maa jeg sige, at det vilde gøre Regnskabet simplet — det er selvfølgelig kun en Bagatel, men jeg vil alligevel drage det frem —, om Statstilskuddet til de sjællandske Tørveproducenter paa 2 Kr. pr. t — det er, hvad man har hørt om for den kommende Sæson — helt bortfaldt, og at saa selve Prisen blev den samme som i Fjor. Nu er der talt om at nedsætte Prisen med 2 Kr. og saa beholde de 2 Kr. i Statstilskud. Naa, Resultatet bliver det samme: en Nedgang i Prisen paa 2 Kr. pr. t, men det forekommer mig, at Beregningen var mere ligetil paa den anden Maade.

Det har glædet mig at høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, at han er interesseret i, at Pligthugsten i vore Skove og Plantager, der er blevet saa haardt medtaget under Krigen, i Aar bliver saa